

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES EN VERORDENINGEN LOIS, DÉCRETS, ORDONNANCES ET RÈGLEMENTS

**MINISTERIE VAN VOLKSGEZONDHEID
EN LEEFMILIEU**

N. 92 — 2497

5 AUGUSTUS 1992. — Koninklijk besluit tot opheffing van het koninklijk besluit nr. 57 van 20 december 1934 aangaande brandewijn

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de verbruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere producten, gewijzigd door wet van 22 maart 1989, inzonderheid op artikel 21, § 2, 2^e;

Gelet op het koninklijk besluit nr. 57 van 20 december 1934 aangaande brandewijn, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 28 januari 1971 en 17 april 1980;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd door de wetten van 9 augustus 1980, 18 juni 1989 en 4 juli 1989;

Gelet op de dringende noodzaak om gemotiveerd door de verplichting om, op grond van artikel 8A van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, de douanecontroles binnen de Gemeenschap vóór 1 januari 1993 op te heffen en op de dringende noodzaak tot afschaffing van de verplichting op een certificaat van benaming van oorsprong bij invoer van gedistilleerde dranken bepaald in bijlage II bij Verordening (EEG) nr. 1576/89 tot vaststelling van de algemene voorschriften betreffende de definitie, de aanduiding en de aanbiedingsvorm van gedistilleerde dranken, aangezien deze belemmerende formaliteit noch door de voorgemelde Verordening noch door de uitvoeringsbepalingen is voorgeschreven;

Op de voordracht van Onze Minister van Volksgezondheid,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. Het koninklijk besluit nr. 57 van 20 december 1934 aangaande brandewijn, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 28 januari 1971 en 17 april 1980, wordt opgeheven.

Art. 2. Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

Art. 3. Onze Minister van Volksgezondheid is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Motril, 5 augustus 1992.

BOUDEWIJN

Van Koningswege :

De Minister van Volksgezondheid,

Mevr. L. ONKELINX

**MINISTÈRE DE LA SANTE PUBLIQUE
ET DE L'ENVIRONNEMENT**

F. 92 — 2497

5 AOUT 1992. — Arrêté royal abrogeant l'arrêté royal n° 57 du 20 décembre 1934 relatif aux eaux-de-vie

BAUDOUIN, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 24 janvier 1977 relative à la protection de la santé des consommateurs en ce qui concerne les denrées alimentaires et les autres produits, modifiée par la loi du 22 mars 1989, notamment l'article 21, § 2, 2e;

Vu l'arrêté royal n° 57 du 20 décembre 1934 relatif aux eaux-de-vie, modifié par les arrêtés royaux des 28 janvier 1971 et 17 avril 1980;

Vu les lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, notamment l'article 3, § 1er, modifié par les lois des 9 août 1980, 18 juin 1989 et 4 juillet 1989;

Vu l'urgence motivée par l'obligation, résultant de l'article 8A du Traité instituant la Communauté économique européenne, de supprimer les contrôles douaniers intracommunautaires avant le 1er janvier 1993 et la nécessité urgente de supprimer l'exigence d'un certificat d'appellation d'origine à l'importation des boissons spiritueuses visées à l'annexe II du Règlement (CEE) n° 1576/89, établissant les règles générales relatives à la définition, à la désignation et à la présentation des boissons spiritueuses, cette formalité entraînante n'étant pas prescrite par ledit Règlement ni par ses modalités d'application;

Sur la proposition de Notre Ministre de la Santé publique,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. L'arrêté royal n° 57 du 20 décembre 1934 relatif aux eaux-de-vie, modifié par les arrêtés royaux des 28 janvier 1971 et 17 avril 1980, est abrogé.

Art. 2. Le présent arrêté entre en vigueur le jour de sa publication au Moniteur belge.

Art. 3. Notre Ministre de la Santé publique est chargée de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Motril, le 5 août 1992.

BAUDOUIN

Par le Roi :

La Ministre de la Santé publique,

Mme L. ONKELINX

EXECUTIEVEN — EXÉCUTIFS

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTÉ FLAMANDE

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

[S-C — 36002]

N. 92 — 2498
31 JULI 1992. — Besluit van de Vlaamse Executieve tot vaststelling van de criteria, modaliteiten en bedragen van de tussenkomsten voor individuele materiële bijstand tot sociale integratie ten gunste van personen met een handicap

De Vlaamse Executieve,

Gelet op het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie, van Personen met een Handicap, inzonderheid op de artikelen 52, 1°, 53 en 81;

Gelet op het koninklijk besluit van 5 juli 1963 betreffende de sociale reclassering van de mindervaliden;
Gelet op het koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967 tot instelling van een Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten;

Gelet op de artikelen 17 tot en met 20 van het ministerieel besluit van 27 december 1967 houdende vaststelling van de criteria van toekeping der tegemoetkomingen inzake sociale hulp op het gebied van de sociale reclassering van de mindervaliden;

Gelet op het advies van de Raad van bestuur van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, gegeven op 26 mei 1992 en op 14 juli 1992;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 22 juli 1992;

Gelet op het akkoord van de Gemeenschapsminister bevoegd voor Begroting, gegeven op 22 juli 1992;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 4 juli 1989;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat onverwijd algemene regels inzake tenlasteneming van individuele materiële bijstand tot sociale integratie aan personen met een handicap dienen vastgesteld, teneinde de toekenningsoorwaarden van die bijstand ook tot de niet direct professioneel ingeschakelde personen met een handicap te verruimen en aldus hun sociale integratie in de hand te werken;

Op voorstel van de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin,

Na beraadslaging.

Besluit :

Artikel 1. Binnen de grenzen van de begrotingskredieten voorzien voor de sociale hulp, kan overeenkomstig de bepalingen van dit besluit individuele materiële bijstand tot sociale integratie worden verleend ten gunste van personen met een handicap.

Art. 2. Voor de toepassing van dit besluit worden verstaan onder :

1º het decreet : het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap;

2º het Fonds : het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

3º de materiële bijstand : de individuele materiële bijstand tot sociale integratie, die deel uitmaakt van de kosten voor sociale integratie, bedoeld in artikel 52, 1º van het decreet.

Art. 3. Dit besluit is van toepassing op de vanaf 1 april 1992 ingediende aanvragen tot materiële bijstand.

Art. 4. De door de personen met een handicap met het oog op hun sociale integratie gedane kosten komen slechts in aanmerking voor tenlasteneming door het Fonds, overeenkomstig de bepalingen van dit besluit, als zij geen aanleiding kunnen geven tot tenlasteneming krachtens andere bepalingen van het decreet, van de wet van 16 april 1983 betreffende de sociale reclassering van de mindervaliden, van het koninklijke besluit nr. 81 van 10 november 1987 tot instelling van een Fonds voor Medische, Sociale en Pedagogische Zorg voor Gehandicapten, of van uitvoeringsmaatregelen van deze bepalingen.

De in het eerste lid bedoelde kosten kunnen evenmin door het Fonds ten laste genomen worden indien de tenlasteneming ervan :

1º dient te geschieden krachtens een herstelwetgeving of het burgerlijk recht, inzonderheid de bepalingen betreffende de burgerlijke aansprakelijkheid;

2º op wettelijke, decretale of ordonnantiele basis behoort tot de bevoegdheid van andere overheidsdiensten dan het Fonds;

3º aankopen of leveringen betreft, waarvan de kostprijs lager is dan 3 000 frank.
In geen geval kan in toepassing van dit besluit tenlasteneming geschieden van apparatuur voor medische of paramedische behandeling of voor onderhoud van de fysieke conditie.

In afwijking van de bepalingen van het tweede lid, 2º, kunnen de kosten van aankoop, onderhoud en herstelling van rolstoelen, orthopedische driewielers en duwwagens door het Fonds ten laste genomen worden overeenkomstig de voorwaarden en modaliteiten vastgesteld in de bijlage bij dit besluit.

Art. 5. De materiële bijstand kan aan de persoon met een handicap slechts toegekend worden voor kosten die, uit hoofde van de handicap, noodzakelijk zijn met het oog op zijn sociale integratie.

De in het eerste lid bedoelde kosten moeten bijkomende uitgaven zijn ten opzichte van de uitgaven die een valide persoon in dezelfde omstandigheden moet doen.

Art. 6. Aan personen met een handicap die de volle leeftijd van 65 jaar bereikt hebben op het ogenblik van het indienen van de aanvraag tot materiële bijstand, kan deze bijstand slechts worden toegekend voor kosten die rechtstreeks voortspruiten uit een handicap die vóór deze leeftijd van 65 jaar werd vastgesteld.

Art. 7. Opdat het Fonds tot tenlasteneming van materiële bijstand zou kunnen overgaan :

1º dient de aanvrager of de persoon met een handicap waarvoor de bijstand gevraagd wordt, bij het Fonds ingeschreven te zijn;

2º dient de bijstand in het bij artikel 40, § 5, van het decreet bedoelde integratieprotocol voorzien te zijn;

3º dient de aanvrager de nodige elementen aan te brengen die het Fonds toelaten de noodzaak, de gebruiksfrequentie, de werkzaamheid en de doelmatigheid van de bijstand te beoordelen in functie van de handicap en in verhouding tot het bedrag van de tenlasteneming.

Art. 8. Het Fonds kan in het buitenland aangekochte hulpmiddelen voor materiële bijstand ten laste nemen als deze hulpmiddelen in België niet of moeilijk voorhanden zijn, ofwel als de kostprijs hiervan, gerelateerd tot de dienstverlening na verkoop voor deze hulpmiddelen, minstens evenwaardig is met deze die in België voor gelijkwaardige hulpmiddelen geldt.

Art. 9. Het Fonds beslist over de tenlasteneming van de bijstand, na onderzoek teneinde na te gaan of de voorwaarden en modaliteiten voorzien bij dit besluit en, indien het hulpmiddel of de verstrekking hierin opgenomen is, bij zijn bijlage vervuld zijn. Bij dit onderzoek wordt rekening gehouden met de bijzonderheden van elk geval, inzonderheid deze bedoeld bij artikel 7, 3º van dit besluit.

Indien de bijstand niet opgenomen is in de lijst, gevoegd in bijlage bij dit besluit en de geraamde kostprijs de 50 000 frank overschrijdt, kan het Fonds daarenboven de aanvrager verzoeken offertes van verschillende leveranciers betreffende de aangevraagde bijstand in te dienen alsmede een motivering van de leverancier omtrent de doeltreffendheid en bijzondere eigenschappen van het hulpmiddel.

In het geval voorzien bij het tweede lid kan het Fonds de aanvraag eveneens voor advies voorleggen aan een inzake materiële bijstand door de Raad van bestuur van het Fonds hiertoe aanvaarde onafhankelijke adviesinstantie. Dit advies is steeds vereist voor hulpmiddelen die zich nog in een experimenteel stadium bevinden.

Art. 10. De tenlasteneming kan de kosten van de materiële bijstand geheel of gedeeltelijk dekken.

Tot gedeeltelijke tenlasteneming kan door de Raad van bestuur van het Fonds beslist worden op basis van een kostprijsvergelijking van de op de markt beschikbare hulpmiddelen, rekening gehouden met de eigen kenmerken en kwaliteiten van deze hulpmiddelen; voor de hulpmiddelen opgenomen in de bijlage bij dit besluit kan de tenlasteneming alleszins de in deze bijlage vastgestelde maxima niet overschrijden.

Het bedrag van de tenlasteneming wordt in elk geval verminderd met het bedrag van de tussenkomst die de aanvrager geniet of kan genieten krachtens andere wettelijke, decretale of ordonnantiële of reglementaire bepalingen dan deze van het decreet.

Art. 11. Het Fonds bepaalt in de door artikel 41 van het decreet bedoelde beslissing het bedrag van de tenlasteneming van de materiële bijstand.

Behalve als de tenlasteneming enkel de meerkost van de materiële bijstand dekt, wordt van dit bedrag 10 t.h. ten laste van de aanvrager gelaten, zonder dat dit percentage het bedrag van 3 000 frank mag overschrijden.

Art. 12. De artikelen 52, 1°, en 53 van het decreet hebben uitwerking met ingang van 1 april 1992.

Art. 13. § 1. Voor de Vlaamse Gemeenschap worden opgeheven :

1° artikel 83, 4°, van het koninklijk besluit van 5 juli 1963 betreffende de sociale reclassering van de mindervaliden;

2° de artikelen 17 tot en met 20 van het ministerieel besluit van 27 december 1967 houdende vaststelling van de criteria van toekenning der tegemoetkomingen inzake sociale hulp op het gebied van de sociale reclassering van de mindervaliden.

§ 2. Bij wijze van overgangsmaatregel en onverminderd de bepalingen van artikel 75 van het decreet, blijven de in § 1 bedoelde bepalingen van kracht voor het onderzoek van de aanvragen om individuele hulp, die vóór 1 april 1992 bij het Rijksfonds voor Sociale Reclassering van de Mindervaliden of het Fonds zijn ingediend.

De materiële bijstand die aan een persoon met handicap werd toegekend krachtens een in artikel 75, § 1, van het decreet bedoelde beslissing, blijft toegekend tot twee jaar na de datum van inwerkingtreding van dit besluit indien bedoelde beslissing geen geldigheidsduur voorziet, of indien de verlenging van de toekenning van deze materiële bijstand geen herziening impliceert overeenkomstig de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juli 1991 betreffende de inschrijving bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Art. 14. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 april 1992 en treedt buiten werking op 1 april 1994.

Art. 15. De Gemeenschapsminister bevoegd voor Welzijn en Gezin is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 31 juli 1992.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve,

L. VAN DEN BRANDE

De Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting,
Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin,

Mevr. W. DEMEESTER-DEMEYER

Bijlage bij het besluit van de Vlaamse Executieve tot vaststelling van de criteria, modaliteiten en bedragen van de tussenkomsten voor individuele materiële bijstand tot sociale integratie ten gunste van personen met een handicap

1. Algemene opmerkingen

1.1. De in deze bijlage vermelde toekenningsvooraarden en -modaliteiten voor materiële bijstand gelden onverminderd de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Executieve tot vaststelling van de criteria, modaliteiten en bedragen van de tussenkomsten voor individuele materiële bijstand tot sociale integratie ten gunste van personen met een handicap.

1.2. De in deze bijlage opgenomen maximum- of referentebedragen zijn gebonden aan de referente-index 111,87 van april 1992.

De bedragen worden jaarlijks op 1 april aangepast volgens de formule :

$$\frac{\text{Basisbedrag} \times \text{index april } 1992}{111,87}$$

De maximum- of referentebedragen zullen periodiek herzien worden.

1.3. De rechtvaardiging van de aankoop van het hulpmiddel of van het verlenen van de verstrekking moet blijken uit het multidisciplinair verslag of desgevallend uit een bijkomend document dat de nodige gegevens omvat.

1.4. In uitzonderlijke behartenswaardige gevallen kan het Fonds bij individuele maatregel van de in deze bijlage vervatte regelgeving afwijken.

2. Aanpassing van een woning, aanvullende uitrusting en meubilair

2.1. Bouwen van een aangepaste woning of ombouwen van een bestaande woning.

2.1.1. Voorwaarden voor tenlasteneming :

a) de handicap van de aanvrager moet de bouw- of ombouwwerken rechtvaardigen omwille van de verplaatsingsmoeilijkheden van de aanvrager (rolstoelgebruiker of ernstige motorische aandoening van de onderste ledematen);

b) de wetgeving op de stedebouw en de technische normen, die door het Nationaal Instituut voor de Huisvesting of zijn rechtsopvolger voor het Vlaams Gewest werden opgesteld inzake aangepast wonen voor personen met een handicap, moeten nageleefd worden;

c) de persoon met een handicap of zijn wettelijke vertegenwoordiger moet eigenaar zijn van de woning of een geregistreerd huurcontract van lange duur kunnen voorleggen (1 jaar per schijf van 20 000 frank, geïndexeerd, tenlasteneming, met een maximumduur van 9 jaar). Indien de eigenaar een bloed- of aanverwant is van de aanvrager, mag dit contract vervangen worden door een plechtige verklaring van de eigenaar.

2.1.2. Modaliteiten van tenlasteneming :

a) enkel de meer kost ten overstaan van een andere, gelijkaardige woning wordt in aanmerking genomen, op basis van de ingeleverde facturen;

b) maximumbedragen van tenlasteneming :

— aanvrager met 0 of 1 kind ten laste :	308 340 F
— 2 of 3 kinderen ten laste :	317 590 F
— 4 of meer kinderen ten laste :	326 840 F

2.2. Plaatsen van een lift of traplift

2.2.1. Voorwaarden voor tenlasteneming :

a) de handicap van de aanvrager en de configuratie van de woning moeten de aanpassing rechtvaardigen;

b) de veiligheidsnormen van het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming dienen nageleefd te worden;

c) eigendomsvoorwaarde : zie 2.1.1.c);

d) onderhoud en herstellingen worden enkel ten laste genomen als de inkomsten van het gezin van de aanvrager het gemiddeld minimum maandinkomen niet overschrijden.

2.2.2. Modaliteiten van tenlasteneming :

a) plaatsen van een lift of traplift : faktuurbedrag met maximum tenlasteneming van 220 000 F;

b) onderhoud en herstelling : faktuurbedrag met maximum tenlasteneming van 40 000 F per jaar.

2.3. Omschakeling van verwarmingstoestellen op elektriciteit, stads- of aardgas

2.3.1. Voorwaarden voor tenlasteneming :

a) de aanvraag moet ingediend worden door een alleenstaande of vaak alleen zijnde blinde, of door een gezin van samenwonende blinden;

b) voor aanvragen ingediend door andere alleenstaanden is tenlasteneming evenwel mogelijk als blijkt dat de aard en de ernst van de handicap de omschakeling rechtvaardigen.

2.3.2. Modaliteiten van tenlasteneming : faktuurbedrag met maximum van 65 000 F.

2.4. Aanvullende uitrusting van de woning

2.4.1. De aard en de ernst van de handicap moeten de aankoop van aanvullende uitrusting (b.v. deuropener, handgrepen aan toilet en badkamer,...) rechtvaardigen.

2.4.2. Tenlasteneming van de faktuurwaarde met een gezamelijk maximum van 65 000 F.

2.5. Tweede tenlasteneming in geval van verhuis

Het Fonds verleent een éénmalige tweede tenlasteneming voor de maximumbedragen vermeld sub 2.1.2.b) en 2.4.2. indien de verhuis geschieft omwille van het verlaten van de ouderlijke woning om zelfstandig te leven, ofwel omwille van verandering van arbeidsplaats, waarbij de afstand tussen de nieuwe arbeidsplaats en de vroegere woning een verhuis rechtvaardigt, rekening gehouden met de aard en de ernst van de handicap.

In andere gevallen van verhuis kan een bijkomende tenlasteneming toegestaan worden indien voor een eerste aanpassing of aankoop van aanvullende uitrusting de sub 2.1.2.b) en 2.4.2. vermelde grensbedragen niet bereikt werden, en dit tot het bereiken van deze bedragen.

3. Mobiliteit van de personen met een handicap

3.1. Rolstoelen, orthopedische driewielers en duwwagens

3.1.1. Voorwaarden voor tenlasteneming :

a) tenlasteneming door het Fonds is residuair ten overstaan van tenlasteneming in het raam van de ziekte- en invaliditeitsverzekering, wat inhoudt dat de aanvraag slechts kan onderzocht worden mits het voorleggen van een volledige of gedeeltelijke weigering van tussenkomst van het ziekenfonds of van het R.I.Z.I.V.:

b) de weigering van tussenkomst van de Z.I.V. mag niet te wijten zijn aan de aanvrager zelf (aankoop bij niet erkende leverancier, niet in orde met bijdragen,...);

c) de aankoop moet gerechtvaardigd zijn door de aard en de ernst van de handicap en door de leef- en woonomstandigheden van de aanvrager;

d) duwwagens worden niet ten laste genomen als de persoon met een handicap minder dan 6 jaar oud is;

3.1.2. Modaliteiten van tenlasteneming :

a) het bedrag van de tenlasteneming en de hernieuwingstermijn zijn dezelfde als deze die in de Z.I.V.-nomenclatuur voorzien zijn voor rolstoelen en orthopedische driewielers. Voor niet in deze nomenclatuur opgenomen invalidewagens is het bedrag van de tenlasteneming gelijk aan de nomenclatuurwaarde van de best vergelijkbare in de Z.I.V.-nomenclatuur opgenomen verstrekking;

b) voor het hefsysteem (elektrisch aangedreven elevator-zit) bedraagt de maximale tenlasteneming 32 000 F;

c) voor duwwagens bedraagt de tenlasteneming 80 % van de faktuurprijs met een maximum van 14 000 F.

3.2. Aanpassing van een auto

3.2.1. Voorwaarden voor tenlasteneming :

a) de aard en de ernst van de handicap, alsmoe de leefomstandigheden van de aanvrager moeten de aanpassing rechtvaardigen;

b) de aanpassing moet gebeuren op een nieuwe wagen;

c) in geval van verandering van wagen vóór het verstrijken van de hernieuwingstermijn, worden enkel de kosten van overplaatsing van de opnieuw bruikbare aanpassingen ten laste genomen;

d) de aanpassing wordt geen tweede maal ten laste genomen als herstelling of voortijdige hernieuwing wegens een ongeval noodzakelijk is; het komt betrokken toe dit risico behoorlijk via verzekering te dekken;

3.2.2. modaliteiten en bijzondere voorwaarden voor tenlasteneming :

- a) in geval van aanpassingen die ook courant op wagens van valide personen worden aangebracht, wordt enkel de meerkoest omwille van de handicap ten laste genomen;
- b) plaatsen van gas en remmen onder of op het stuur, in geval van ernstige aandoening van de onderste ledematen : faktuurprijs met een maximum tenlasteneming van respectievelijk 23 282 F (onder het stuur) of 43 808 F (op het stuur) + BTW;
- c) automatische transmissie, in geval van ernstige aandoening van de onderste ledematen en van een bovenste lidmaat : faktuurprijs met een maximum tenlasteneming van 19 755 F + BTW;
- d) verplaatsing van het gaspedaal in geval van aandoening van een onderste lidmaat : faktuurprijs met een maximum tenlasteneming van 8 890 F + BTW;
- e) draaizetel en uitschuifbare draaizetel, in geval van aandoening van de onderste ledematen : faktuurprijs met een maximum tenlasteneming van respectievelijk 30 094 en 40 250 F + BTW;
- f) stuurbol met elektronische bediening (systemen type Comeldir en Satelite) in geval van aandoening van de bovenste ledematen : faktuurprijs met een maximum tenlasteneming van 51 332 F + BTW;
- g) servo-stuur in geval van ernstige krachtvermindering van de bovenste ledematen, en in zoverre dit niet behoort tot de standaarduitrusting van de wagen : faktuurprijs met een maximum tenlasteneming van 33 566 F + BTW;
- h) voor aanpassingen die niet hierboven sub b) tot g) vermeld zijn, wordt enkel de meerkoest van een standaardaanpassing ten laste genomen;
- i) als de aard en de ernst van de handicap de tenlasteneming van elektrisch bediende ruiten rechtvaardigen, dan wordt de elektrificering van de ruiten aan beide kanten van de auto ten laste genomen;
- j) hernieuwingstermijn : minstens 5 jaar.

3.3. Hulpmiddelen bij verplaatsing voor visueel gehandicapten

3.3.1. Geleidehond voor blinden :

- a) voorwaarden voor tenlasteneming : uit hoofde van de aard en de ernst van de visuelehandicap kan de levering van een geleidehond voor blinden ten laste genomen worden indien hij geleverd wordt door een daartoe door de Raad van bestuur van het Fonds aanvaarde vereniging of organisatie;
- b) modaliteiten van tenlasteneming : faktuurprijs met een maximum tenlasteneming van 130 000 F. Deze maximum tenlasteneming is een forfaitaire prijs die de volledige kost van de levering dekt (BTW, aankoop van de hond, personeels-, onderhouds- en dressuurkosten, diverse andere kosten).

3.3.2. Aanleren van de verplaatsingstechnieken met een lange lichtweerkaatsende witte stok :

- a) voorwaarden voor tenlasteneming :
 - de tenlasteneming moet gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de aard en de ernst van de visuele handicap en de leefomstandigheden van de aanvrager;
 - de lessen moeten verstrektd worden door een daartoe door de Raad van bestuur van het Fonds aanvaarde vereniging of organisatie;
- b) modaliteiten van tenlasteneming : 705 F per lesuur, met een maximum van 100 lesuren gespreid over ten hoogste zes maanden.

4. Communicatiemiddelen voor personen met een handicap

4.1. Doventelefoon en fax

4.1.1. Voorwaarden voor tenlasteneming :

- a) de aanvrager moet ofwel een laryngectomie hebben ondergaan, ofwel een gemiddelde gehoorvermindering hebben van meer dan 70 db op het beste oor volgens de « Indice de Perte Auditiva » berekend volgen de formule van Fournier;
- b) de stoornis moet blijken uit een attest afgeleverd door een geneesheer-specialist Neus, Keel en Oor of door de medico-sociale dienst van het Ministerie van Sociale Voorzorg;
- c) beide tenlastenemingen — doventelefoon (b.v. type Minitel) en fax — kunnen niet gecumuleerd worden vóór het verstrijken van de hernieuwingstermijn.

4.1.2. Modaliteiten van tenlasteneming :

- a) faktuurprijs met maximum tenlasteneming van 21 000 F;
- b) van het sub a) vermelde bedrag wordt steeds de prijs van een gewoon telefoontoestel met toetsen afgetrokken, zijnde 1 799 F;
- c) tenlasteneming dekt enkel het toestel van de aanvrager, niet dat bij een correspondent;
- d) hernieuwingstermijn : 5 jaar.

4.2. Sprekende rekenmachines voor gezichtsgestoorden

- 4.2.1. Voorwaarden voor tenlasteneming :** de noodzaak van de aankoop van de verstrekking omwille van de aard en de ernst van de handicap en de leefomstandigheden van de aanvrager moeten de aankoop rechtvaardigen;

- 4.2.2. Modaliteiten van tenlasteneming :** faktuurprijs met een maximum tenlasteneming van 22 291 F, waarvan steeds de prijs van een gewone wetenschappelijke rekenmachine (1 200 F) afgetrokken wordt.

4.3. Minifonatoren

4.3.1. Voorwaarden voor tenlasteneming :

- a) de aanvrager moet een gehoorverlies vertonen van minstens 100 db aan het beste oor (fletcher-gemiddelde) of van minstens 90 db voor kinderen jonger dan 6 jaar, of een diepe gehoorstoornis van de Ile groep volgens de indeling van het « Bureau International d'Audiophonologie »;

- b) de stoornis moet blijken uit een gemotiveerd verslag van een erkend revalidatiearts voor spraak- en gehoorstoorden, gevuld door een verslag na een succesvolle proefperiode van minstens 1 maand. Tevens dient een verslag ingediend van een audioloog waaruit blijkt dat een gewone acoustische prothese de waarnemingsdrempel niet tot op het niveau van de spraakwaarnemingsdrempel kan brengen;

- c) de in a) vermelde minimumgrens van gehoorverlies moet niet bereikt worden en het sub b) vermelde verslag van een audioloog is niet vereist voor kinderen die naast een gehoorstoornis ook een andere ernstige handicap vertonen (blindheid, mentale retardatie...);

- d) het apparaat moet dienen voor gebruik buiten een school van het buitengewoon onderwijs, revalidatiecentrum of M.P.I. in internaatstelsel;

4.3.2. Modaliteiten van tenlasteneming : 80 % van de faktuurprijs, met maximumbedrag van tenlasteneming van 28 800 F (80 % van 36 000 F).

4.4. FM — apparatuur van het type Phonic Ear, oticon en analoge toestellen

4.4.1. Voorwaarden voor tenlasteneming :

a) de aanvrager moet een gemiddeld gehoorverlies vertonen van ten minste 55 db aan het beste oor volgens de « Indice de Perte Auditiva » berekend volgens de formule van Fournier;

b) voor kinderen tot 6 jaar is een gemotiveerd voorschrijf vereist, afgeleverd door een universitaire dienst of een specialist Neus, Keel en Oor, verbonden aan een door het Fonds erkend revalidatiecentrum of -dienst, die instaat voor permanent toezicht op het kind. Uit dit verslag moet de noodzaak van het hulpmiddel blijken. Tot de leeftijd van 6 jaar dient om de 6 maand een verslag voorgelegd betreffende de aanpassing van het kind aan het toestel, afgeleverd door diezelfde diensten;

c) voor kinderen en jongeren van 6 tot 21 jaar is een gemotiveerd voorschrijf vereist, afgeleverd door een universitaire dienst of een specialist Neus, Keel en Oor verbonden aan een door het Fonds erkend revalidatiecentrum of -dienst, waaruit de noodzaak en het didactische doel van het hulpmiddel blijkt;

d) voor de toestellen voor gebruik in familiaal milieu moeten volgende documenten ingediend worden :

- een voorschrijf van een universitaire dienst of van een specialist Neus, Keel en Oor verbonden aan een door het Fonds erkend revalidatiecentrum of -dienst, die instaat voor permanent toezicht op de aanvrager en waaruit de noodzaak van het hulpmiddel blijkt, met een duidelijke omschrijving van het meest aangewezen toestel;
- een attest van de voorschrijver waaruit blijkt dat betrokkenen of zijn familiale omgeving in staat zijn het hulpmiddel correct te gebruiken;

4.2.2. modaliteiten van tenlasteneming : faktuurprijs met een maximum tenlasteneming van 50 000 F.

5. Pedagogische hulp bij hogere studies

5.1. Voorwaarden voor tenlasteneming :

5.1.1. De auditieve of visuele handicap moet de tenlasteneming van pedagogische hulp verantwoorden.

5.1.2. De hulp wordt slechts ten laste genomen bij hoger onderwijs (universitair of hoger onderwijs buiten de universiteit) en de pedagogische vorming van het begeleidingsteam moet van universitair niveau zijn.

5.1.3. De beslissing tot tenlasteneming kan slechts genomen worden na grondig psychologisch onderzoek van de studieaanleg van betrokkenen en in perfecte symbiose met de universiteit of hoger onderwijs instelling die dergelijke begeleiding structureert en controleert.

5.2. Modaliteiten van tenlasteneming :

5.2.1. Het Fonds neemt enkel de buiten de school- of cursussen gegeven specifieke begeleiding ten laste.

5.2.2. De tenlasteneming is beperkt tot een maximum van 30 uur per week en 30 weken per jaar, aan 500 F per uur. De maximum tenlasteneming van 450 000 F per jaar is een absoluut maximum, dat ook alle bijhorende kosten van de begeleiding dekt (verplaatsingskosten e.d.).

6. Speciale bedden

6.1. Voorwaarden voor tenlasteneming : op basis van de aankoopfaktuur, zo nodig op verzoek van het Fonds aangevuld door een attest van een geneesheer-specialist, kunnen volgende soorten speciale bedden aanleiding geven tot tenlasteneming overeenkomstig volgende voorwaarden :

6.1.1. Gewone hospitaalbedden : wanneer dergelijk bed nodig is om het ziekenhuis te verlaten en om de sociale integratie van de aanvrager in thuisverbond in de hand te werken.

6.1.2. Electrische, hydraulische en bedden met bedvering met latten die zich aan het profiel van het lichaam aanpassen : enkel op bijkomend voorschrijf van een geneesheer-specialist waaruit de inbreng van het hulpmiddel bij de sociale integratie van de aanvrager blijkt.

6.2. Modaliteiten van tenlasteneming :

6.2.1. Hospitaalbed op wielen, met de hand regelbaar op 2 hoogten, met bedvering en ingewerkte hoofdsteun : tenlasteneming van de faktuurprijs met maximum tenlasteneming van 17 822 F, BTW inbegrepen.

6.2.2. Bed op wielen, in de hoogte regelbaar door hydraulische pomp : faktuurprijs met een maximum tenlasteneming van 40 203 F, BTW inbegrepen.

6.2.3. Bed op wielen, in de hoogte regelbaar door electrische motor : faktuurprijs met een maximum tenlasteneming van 69 808 F, BTW inbegrepen.

6.2.4. Speciale bedden met bedvering met latten die zich aan het profiel van het lichaam aanpassen : basismodel met standaard-afmetingen : faktuurprijs met maximum tenlasteneming van 8 513 F, BTW inbegrepen, als alleen de hoofdsteun in de hoogte regelbaar is, of van 11 566 F, BTW inbegrepen als naast de hoofdsteun ook nog een ander deel van de bedvering in de hoogte regelbaar is.

7. Anti-decubituskussen of schapevacht.

7.1. Toekenningsvooraarden naast de wezenlijke bijdrage tot de sociale integratie van de aanvrager, dient de aankoop voor wat betreft de noodzaak van continu gebruik en voor wat betreft de keuze van het type anti-decubituskussen of van de schapevacht omstandig gemotiveerd door een attest van een geneesheer-specialist. In principe richt het hulpmiddel zich vooral tot rolstoelgebruikers, doch hoger vermeld medisch attest kan de tenlasteneming ook rechtvaardigen voor andere aanvragers met ernstige motorische beperkingen.

7.2. Modaliteiten van tenlasteneming :

7.2.1. Bedrag : tenlasteneming van 75 % van de faktuurprijs voor leveringen tot en met 13 000 F; bij kussens duurder dan 13 000 F wordt de schijf boven de 13 000 F ten laste genomen a rato van 60 %.

7.2.2. Tenlasteneming van de kostprijs van de hoes of hoezen is uitgesloten en de waarde hiervan moet zo nodig in mindering van de faktuurprijs gebracht worden.

7.2.3. Hernieuwingstermijn : voor leveringen tot 13 000 F bedraagt deze termijn 2 jaar; voor de kussens boven de 13 000 F bedraagt de termijn 4 jaar.

8. Lifters (« stalen verpleegsters »)**8.1. Toekenningsvoorwaarden :**

8.1.1. De aankoop van het hulpmiddel moet onontbeerlijk zijn uit hoofde van de aard en de ernst van de handicap en een wezenlijke bijdrage leveren tot de sociale integratie van de aanvrager. De noodzaak uit hoofde van de handicap moet inzonderheid door een geneesheer vastgesteld worden, die ook het aangewezen type lifter vermeldt.

8.1.2. Voor tenlasteneming van een elektrisch aangedreven lifter is daarenboven een attest van een geneesheer-specialist vereist, die op gemotiveerde wijze bevestigt dat de andere modellen lifters niet voldoen in het specifieke geval van de aanvrager.

8.2. Modaliteiten van tenlasteneming faktuurprijs, met volgende maxima van tenlasteneming (BTW inbegrepen) naargelang het model :

8.2.1. Lifters waarvan de hefbeweging geschiedt door middel van een hydraulische pomp :

- a) verplaatsbaar op wieltjes : 36 977 F;
- b) vaste, bodemplaat inbegrepen : 31 173 F;
- c) badlift, speciale zit inbegrepen : 44 754 F.

8.2.2. Lifters waarvan de hefbeweging mechanisch geschiedt door het draaien aan een voorwiel met een schroef zonder eind, zowel verplaatsbaar als vast model : 32 090 F.

8.2.3. Statische lifters (geen hefbeweging, de persoon met een handicap trekt zichzelf op) :

- a) op voet : 6 488 F;
- b) op bed : 3 518 F.

8.2.4. Elektrisch aangedreven lifters :

- a) monolift op wieltjes : 106 106 F;
- b) mobiele handi-move op wieltjes : 106 106 F.

8.2.5. Badlift werkend op basis van water- of luchtdruk : 52 500 F.

9. Toilet- of W.C.-stoelen

9.1. Voorwaarden voor tenlasteneming : de aankoop van het hulpmiddel moet gerechtvaardigd zijn omwille van de aard en de ernst van de handicap en dat hij moet een wezenlijke bijdrage leveren tot de sociale integratie van de aanvrager.

9.2. Modaliteiten van tenlasteneming : faktuurbedrag met volgende maxima van tenlasteneming (BTW inbegrepen) naargelang het type toiletstoel :

9.2.1. Zonder wieltjes : gewoon (4 103 F) of in de hoogte regelbaar (5 398 F).

9.2.2. Met wieltjes : 9 115 F.

9.2.3. Voor invalidenwagehs : 4 518 F.

10. Douchedstoelen**10.1. Voorwaarden voor tenlasteneming :**

10.1.1. De aankoop van het hulpmiddel moet gerechtvaardigd zijn omwille van de aard en de ernst van de handicap, de leefomstandigheden van de aanvrager en de wezenlijke bijdrage die het hulpmiddel levert tot de sociale integratie van de aanvrager.

10.1.2. Daarnaast moet uit een voorschrift van een geneesheer-specialist blijken dat een gewoon douchezitje (krukje op vier poten of aan de muur bevestigd scharnierend zitje) ontoereikend is in het specifiek geval van de aanvrager.

10.2. Modaliteiten van tenlasteneming : faktuurbedrag met volgende maxima van tenlasteneming (BTW inbegrepen) naargelang het type douchestoel :

10.2.1. Speciale douchestoel voorzien van een rugleuning en met regelbare armsteunen : 6 068 F.

10.2.2. Speciale douchestoel voorzien van vier kleine zwenkwielden : 11 509 F.

10.2.3. Speciale douchestoel voorzien van vier kleine zwenkwielden en een closetbril : 12 742 F.

11. Incontinentiemateriaal (cellulose watten en bijhorende plastieken broekjes of wegwerpluiers)**11.1. Voorwaarden voor tenlasteneming :**

11.1.1. Uit de gegevens van het dossier moet blijken dat de aanvrager lijdt aan urinaire of faecale incontinentie ingevolge neurologische medullaire letsel, aangeboren of verworven letsel van de onderste urinewegen of van het darmstelsel, of ingevolge psychomotorische of mentale ontwikkelingsachterstand. De medische noodzaak van het hulpmiddel moet minstens om de twee jaar door een geneeskundig getuigschrift herbevestigd worden.

11.1.2. Het hulpmiddel moet bijdragen tot de sociale integratie van de aanvrager.

11.1.3. Voor personen met een handicap die buitengewoon onderwijs volgen of in een M.P.I. opgenomen zijn wordt de verstrekking enkel ten laste genomen tijdens de verlof- en vakantieperiodes.

11.2. Modaliteiten van tenlasteneming :

11.2.1. De tenlasteneming dekt enkel de cellulose watten, plastieken broeken of wegwerpluiers, en niet de daarnaast gebruikte zalfen en poeders.

11.2.2. De tenlasteneming dekt de faktuurprijs, met een jaarlijks maximumbedrag van 27 450 F.

11.2.3. Voor de personen met een handicap die buitengewoon onderwijs volgen of in een M.P.I. opgenomen zijn, wordt dit jaarlijks maximumbedrag van tenlasteneming teruggebracht tot respectievelijk 13 752 F (in externaat of in semi-internaat) en tot 6 820 F (in internaat).

Gezien om gevoegd te worden bij het besluit van de Vlaamse Executieve tot vaststelling van de criteria, modaliteiten en bedragen van de tussenkomsten voor individuele materiële bijstand tot sociale integratie ten gunste van personen met een handicap.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve,
L. VAN DEN BRANDE

De Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting,
Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin,
Mevr. W. DEMEESTER-DE MEYER

TRADUCTION

MINISTÈRE DE LA COMMUNAUTÉ FLAMANDE

F. 92 — 2498

31 JUILLET 1992. — Arrêté de l'Exécutif flamand fixant les critères, les modalités et les montants des interventions d'assistance matérielle individuelle à l'intégration sociale des personnes handicapées

L'Exécutif flamand,

Vu le décret du 27 juin 1990 portant création d'un Fonds flamand pour l'intégration sociale des personnes handicapées, notamment les articles 52, 1°, 53 et 81;

Vu l'arrêté royal du 5 juillet 1963 concernant le reclassement social des handicapés;

Vu l'arrêté royal n° 81 du 10 novembre 1967 créant un Fonds de soins médico-socio-pédagogiques pour handicapés;

Vu les articles 17 à 20 inclus de l'arrêté ministériel du 27 novembre 1967 fixant les critères d'octroi des interventions d'aide sociale en matière de reclassement social des handicapés;

Vu l'avis du conseil d'administration du Fonds flamand pour l'intégration sociale des personnes handicapées, rendu le 26 mai 1992 et le 14 juillet 1992;

Vu l'avis de l'Inspection des Finances, rendu le 22 juin 1992;

Vu l'accord du Ministre communautaire chargé du Budget, donné le 22 juillet 1992;

Vu les lois sur le conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, notamment l'article 3, § 1er, modifié par la loi du 4 juillet 1989;

Vu l'urgence;

Considérant qu'il s'impose de fixer sans délai des règles générales en matière de la prise en charge de l'assistance matérielle à l'intégration sociale des personnes handicapées, afin d'étendre également les conditions d'octroi de cette assistance aux personnes handicapées non directement intégrées sur le plan professionnel, favorisant ainsi leur intégration sociale;

Sur la proposition du Ministre communautaire des Finances et du Budget, des Etablissements de la Santé, de l'Aide sociale et de la Famille,

Après en avoir délibéré,

Arrête :

Article 1er. Dans les limites des crédits budgétaires prévus en matière d'aide sociale, une assistance matérielle individuelle à l'intégration sociale peut être accordée en faveur des personnes handicapées, conformément aux dispositions du présent arrêté.

Art. 2. Pour l'application du présent arrêté on entend par :

1° le décret : le décret du 27 juin 1990 portant création d'un Fonds flamand pour l'intégration sociale des personnes handicapées;

2° le Fonds : le Fonds flamand pour l'intégration sociale des personnes handicapées.

3° l'assistance matérielle : l'assistance matérielle individuelle à l'intégration sociale faisant partie des frais d'intégration sociale, visés à l'article 52, 1°, du décret.

Art. 3. Le présent arrêté est applicable aux demandes d'assistance matérielle introduites à partir du 1er avril 1992.

Art. 4. Les frais exposés par les personnes handicapées en vue de leur intégration sociale sont indemnisables par le Fonds, conformément aux dispositions du présent arrêté, s'ils ne font pas l'objet d'interventions accordées en vertu d'autres dispositions du décret, de la loi du 16 avril 1963 concernant le reclassement social des handicapés, de l'arrêté royal n° 81 du 10 novembre 1967 créant un Fonds de soins médico-socio-pédagogiques pour handicapés, ou des mesures prises en exécution de ces dispositions.

Les frais visés au premier alinéa ne seront pas supportés par le Fonds si la prise en charge :

1° se fait en vertu d'une législation de réparation ou du droit civil, notamment les dispositions en matière de responsabilité civile;

2° est de la compétence d'autres services publics que le Fonds, en vertu de dispositions légales, décrétale ou ordonnantielles;

3° concerne des achats ou fournitures dont le coût est inférieur à 3 000 francs.

En aucun cas, la prise en charge, en vertu du présent arrêté, ne peut porter sur l'appareillage pour le traitement médical ou paramédical ou pour l'entretien de la condition physique.

Par dérogation aux dispositions du deuxième alinéa, 2e, les frais d'achat, d'entretien et de réparation de chaises roulantes, tricycles orthopédiques et pousseltes peuvent être supportés par le Fonds conformément aux conditions et modalités fixées en annexe au présent arrêté.

Art. 5. L'assistance matérielle ne peut être accordée à la personne handicapée que pour couvrir les frais qui, en raison du handicap, sont nécessaires à l'intégration sociale du handicapé.

Les frais visés au premier alinéa doivent constituer des frais supplémentaires par rapport aux dépenses exposées par une personne valide dans les mêmes circonstances.

Art. 6. Aux personnes handicapées ayant atteint l'âge de 65 ans accomplis au moment de l'introduction de la demande d'assistance matérielle, cette assistance ne peut être accordée que si les frais découlent directement d'un handicap constaté avant l'âge de 65 ans.

Art. 7. Pour que le Fonds puisse procéder à la prise en charge :

1° le demandeur ou la personne handicapée faisant l'objet de la demande d'assistance, doit être inscrit au Fonds;

2° l'assistance doit être prévue par le protocole d'intégration visé à l'article 40, § 5 du décret;

3° le demandeur doit fournir les éléments nécessaires qui permettront au Fonds d'évaluer la nécessité, la fréquence d'utilisation, l'utilité et l'efficacité de l'assistance en fonction du handicap et en proportion avec le montant de l'intervention.

Art. 8. Le Fonds peut prendre en charge les aides d'assistance matérielle achetés à l'étranger si ces aides ne sont pas ou difficilement disponibles en Belgique ou si leur coût, par rapport au service après-vente de ces moyens, est au moins équivalent à celui appliqué pour des aides comparables en Belgique.

Art. 9. Le Fonds statue sur la prise en charge de l'assistance, après examen, afin de vérifier si les conditions et modalités prévues par le présent arrêté, et par son annexe, si l'aide ou la prestation y figure, sont remplies. Lors de l'examen il est tenu compte des particularités propres à chaque cas, notamment celles visées à l'article 7, 3°, du présent arrêté.

Si l'assistance ne figure pas sur la liste annexée au présent arrêté et le coût estimé excède 50 000 francs, le Fonds peut prier le demandeur de présenter des offres de différents fournisseurs ainsi qu'une motivation du fournisseur sur l'efficacité et les caractéristiques particulières de l'aide.

Dans le cas prévu au deuxième alinéa, le Fonds peut également soumettre la demande pour avis à un organisme consultatif indépendant agréé à cet effet par le conseil d'administration du Fonds. Cet avis est toujours requis en cas d'aides se trouvant à l'état expérimental.

Art. 10. La prise en charge peut couvrir en tout ou en partie les frais d'assistance matérielle.

Le conseil d'administration du Fonds peut décider une prise en charge partielle sur la base d'une comparaison du coût des aides disponibles sur le marché, compte tenu des propres caractéristiques et qualités desdites aides; quant aux aides figurant dans l'annexe du présent arrêté, la prise en charge ne peut en tout cas pas dépasser les maxima fixés dans cette annexe.

Le montant de la prise en charge est en tout cas diminué du montant de l'intervention dont le demandeur bénéficie ou peut bénéficier en vertu des dispositions légales, décrétale ou ordonnancielles ou réglementaires autres que celles du décret.

Art. 11. Le Fonds fixe dans la décision visée à l'article 41 du décret, le montant de l'intervention d'assistance matérielle.

Sauf si l'intervention couvre seulement le coût supplémentaire de l'assistance matérielle, le demandeur doit supporter 10 p.c. du montant sans que ce pourcentage puisse dépasser le montant de 3 000 francs.

Art. 12. Les articles 52, 1°, et 53 du décret produisent leurs effets à partir du 1er avril 1992.

Art. 13. § 1er. Sont abrogés pour ce qui concerne la Communauté flamande :

1° l'article 93, 4e, de l'arrêté royal du 5 juillet 1963 concernant le reclassement social des handicapés;

2° les articles 17 à 20 inclus de l'arrêté ministériel du 27 novembre 1967 fixant les critères d'octroi des interventions d'aide sociale en matière de reclassement social des handicapés.

§ 2. A titre transitoire et sans préjudice des dispositions de l'article 75 du décret, les dispositions visées au § 1er restent en vigueur pour l'instruction des demandes d'assistance individuelle présentées avant le 1er avril 1992 au Fonds national pour le reclassement social des personnes handicapées ou au Fonds.

L'assistance matérielle accordée à une personne handicapée en vertu d'une décision visée à l'article 75, § 1er du décret, reste accordée dans un délai de deux ans suivant la date d'entrée en vigueur du présent arrêté si aucune durée de validité n'est prévue par ladite décision, ou si la prorogation de l'octroi de cette assistance matérielle n'implique pas une révision conformément aux dispositions de l'arrêté de l'Exécutif flamand du 24 juillet 1991 relatif à l'enregistrement au Fonds flamand pour l'intégration des personnes handicapées.

Art. 14. Le présent arrêté produit ses effets à partir du 1er avril 1992 et cesse d'être en vigueur le 1er avril 1994.

Art. 15. Le Ministre communautaire qui a l'Aide sociale et la Famille dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Bruxelles, le 31 juillet 1992.

Le Président de l'Exécutif flamand,

L. VAN DEN BRANDE

Le Ministre communautaire des Finances et du Budget,
des Etablissements de Santé, de l'Aide sociale et de la Famille,

Mme W. DEMEESTER-DE MEYER

Annexe à l'arrêté de l'Exécutif flamand fixant les critères, les modalités et les montants des interventions d'assistance matérielle individuelle à l'intégration sociale des personnes handicapées

1. Dispositions générales

1.1. Les conditions et modalités d'octroi d'assistance matérielle, prévues par la présente annexe sont d'application sans préjudice des dispositions de l'arrêté de l'Exécutif flamand fixant les critères, les modalités et les montants des interventions d'assistance matérielle individuelle à l'intégration sociale des personnes handicapées.

1.2. Les montants maximums ou de référence prévus par la présente annexe sont liés à l'indice de référence 111,87 d'avril 1992. Les montants sont adaptés chaque année le 1er avril selon la formule suivante :

$$\frac{\text{Montant de base} \times \text{indice avril 1992}}{111,87}$$

Les montants maximums ou de référence seront revus périodiquement.

1.3. L'achat de l'aide ou la dispensation de la prestation doit être justifié par le rapport multidisciplinaire ou, le cas échéant, par un document complémentaire contenant les informations nécessaires.

1.4. Dans des cas exceptionnels, le Fonds peut, par mesure individuelle, déroger à la réglementation figurant dans la présente annexe.

2. Adaptation d'un logement, équipement et mobilier complémentaire

2.1. Construction d'un logement adapté ou transformation d'un logement existant.

2.1.1. Conditions d'intervention :

a) le handicap du demandeur doit justifier les travaux de construction ou de transformation en raison des difficultés de déplacement auxquelles le handicapé doit faire face (il se déplace en chaise roulante ou souffre d'affections locomotrices graves des membres inférieurs);

b) la législation sur l'urbanisme et les normes techniques en matière de logements adaptés pour handicapés, élaborées pour la Région flamande par l'Institut national du Logement ou son ayant cause, doivent être respectées;

c) la personne handicapée ou son représentant légal doit être propriétaire du logement ou pouvoir produire un bail enregistré de longue durée (1 an par tranche de 20 000 francs, indexée, prise en charge, avec une durée maximale de 9 ans). Si le propriétaire est un parent ou un allié du demandeur, ce bail peut être remplacé par une déclaration officielle du propriétaire.

2.1.2. Modalités d'intervention :

a) seul le coût supplémentaire par rapport à un autre logement similaire est pris en compte, sur la base des factures présentées;

b) montants maximums d'intervention :

- demandeur ayant 0 ou 1 enfant à charge : 308 340 F;
- 2 ou 3 enfants à charge : 317 590 F;
- 4 ou plus d'enfants à charge : 326 840 F.

2.2. Installation d'un ascenseur ou d'un monolift

2.2.1. Conditions d'intervention

a) le handicap du demandeur et la configuration du logement doivent justifier l'adaptation;

b) les normes en matière de sécurité prescrites par le Règlement général pour la Protection du Travail doivent être respectées;

c) conditions de propriété : voir 2.1.1.c);

d) les entretiens et les réparations ne sont pris en charge que dans la mesure où le revenu du ménage du demandeur ne dépasse pas le revenu mensuel minimum moyen.

2.2.2. Modalités d'intervention :

a) installation d'un ascenseur ou d'un monolift : montant de facture avec intervention maximale de 220 000 francs;

b) entretien et réparations : montant de facture avec intervention maximale de 40 000 francs par an;

2.3. Conversion des appareils de chauffage à l'électricité, au gaz de ville, au gaz naturel

2.3.1. Conditions d'intervention :

a) la demande doit être présentée par un aveugle isolé ou qui est souvent seul ou par un ménage d'aveugles habitant ensemble;

b) pour les demandes présentées par d'autres personnes isolées, une intervention reste toutefois possible lorsque la nature et la gravité du handicap justifient la conversion.

2.3.2. Modalités d'intervention : montant de facture avec un maximum de 65 000 francs.

2.4. Equipement complémentaire du logement

2.4.1. La nature et la gravité du handicap doivent justifier l'achat de l'équipement complémentaire (p.e. ouvre-porte, mains courantes dans les toilettes et dans la salle de bains,...).

2.4.2. Prise en charge de la valeur de facture avec un maximum de 65 000 francs.

2.5. Deuxième intervention en cas de déménagement

Le fonds prévoit une deuxième intervention unique à concurrence des montants maxima prévus sous 2.1.2.b) et 2.4.2. si la personne quitte le domicile parental afin de mener une vie indépendante, ou bien en raison d'un changement d'emploi où la distance entre le nouvel emploi et l'ancien logement justifie un déménagement, compte tenu de la nature et de la gravité du handicap.

Si le déménagement a lieu pour d'autres raisons, une intervention complémentaire peut être accordée lorsque, pour une première adaptation ou achat d'équipement complémentaire, les montants maxima prévus sous 2.1.2.b) et 2.4.2 n'ont pas été atteints et ce jusqu'à concurrence desdits montants.

3. Mobilité des personnes handicapées

3.1. Chaises roulantes, tricycles orthopédiques et poussettes

3.1.1. Conditions d'intervention :

a) l'intervention du Fonds est résiduaire par rapport à l'intervention de l'I.N.A.M.I., ce qui implique que la demande ne peut être admise que sur production d'un refus entier ou partiel d'intervention de la part de la mutualité ou de l'I.N.A.M.I.;

b) le refus d'intervention de la part de l'I.N.A.M.I. ne peut être imputé au demandeur lui-même (achat auprès d'un fournisseur non agréé, cotisations non en règle,...);

c) l'achat doit être justifié par la nature et la gravité du handicap et par les conditions de vie et de logement du demandeur;

d) les poussettes ne sont pas prises en charge si la personne handicapée a moins de 6 ans;

3.1.2. Modalités d'intervention :

a) le montant de l'intervention et le délai de renouvellement sont les mêmes que ceux prévus par la nomenclature de l'I.N.A.M.I. pour les chaises roulantes et tricycles orthopédiques. Pour les voitures qui ne figurent pas à la nomenclature, le montant de l'intervention est égal à la valeur de la nomenclature de la prestation la plus comparable figurant à la nomenclature de l'I.N.A.M.I.;

b) pour le système de levage (siège mû par un lift électrique) l'intervention maximale s'élève à 32 000 francs;

c) pour les poussettes l'intervention s'élève à 80 % du prix de facture avec un maximum de 14 000 francs.

3.2. Adaptation d'une voiture

3.2.1. Conditions d'intervention :

a) la nature et la gravité du handicap ainsi que les conditions de vie du demandeur doivent justifier l'adaptation;

b) l'aménagement doit s'effectuer sur une voiture neuve;

c) en cas de changement de véhicule avant l'expiration du délai de renouvellement, seuls les frais de transfert des adaptations réutilisables sont pris en charge;

d) l'aménagement n'est pas pris en charge une seconde fois lorsque la voiture doit être réparée ou remplacée par suite d'un accident; il convient dès lors que la personne handicapée prenne les dispositions nécessaires en matière d'assurance;

3.2.2. modalités et conditions particulières d'intervention :

a) en cas d'aménagements qui sont couramment apportés aux voitures de personnes valides, seul le coût supplémentaire en raison du handicap est pris en charge;

b) installation de gaz et de freins sous ou sur le volant, en cas d'affections graves des membres inférieurs : prix de facture avec une intervention maximale de respectivement 23 282 F (sous le volant) ou 43 008 F (sur le volant) + T.V.A.;

c) transmission automatique, en cas d'affection grave des membres inférieurs et d'un membre supérieur : prix de facture avec une intervention maximale de 19 755 F + T.V.A.;

d) déplacement de la pédale de gaz en cas d'affection d'un membre supérieur : prix de facture avec une intervention maximale de 8 890 F + T.V.A.;

e) siège pivotant et siège pivotant sortant du véhicule, en cas d'affection des membres inférieurs : prix de facture avec une intervention maximale de respectivement 30 094 F et 40 250 F + T.V.A.;

f) déplacement des commandes électriques (systèmes Comeldir et Satelite), en cas d'affection des membres supérieurs : prix de facture avec une intervention maximale de 51 332 F + T.V.A.

g) direction assitée en cas d'affaiblissement grave des membres supérieurs, dans la mesure où celle-ci ne fait pas partie de l'équipement standard de la voiture : prix de facture avec une intervention maximale de 33 566 F + T.V.A.

h) pour les adaptations qui ne figurent pas sous b) à g), seul le coût supplémentaire d'une adaptation standard est pris en charge;

i) si la nature et la gravité du handicap justifient la prise en charge de vitres électriques, l'électrification des vitres des deux côtés de la voiture est prise en charge;

j) délai de renouvellement : au moins 5 ans.

3.3. Aides au déplacement pour handicapés de la vue

3.3.1. Chien-guide pour aveugles :

a) conditions d'intervention : sur base de la nature et de la gravité du handicap visuel, la fourniture d'un chien-guide pour aveugles peut être prise en charge s'il est fourni par une association ou organisation reconnue par le conseil d'administration du Fonds;

b) modalités d'intervention : prix de facture avec une intervention maximale de 130 000 francs. Cette intervention maximale est un prix forfaitaire couvrant le coût entier de la fourniture (T.V.A., achat du chien, frais de personnel, d'entretien et de dressage, coûts divers).

3.3.2. Apprentissage des techniques de déplacement à la longue canne blanche fluorescente :

a) conditions d'intervention :

— l'intervention doit être justifiée en raison de la nature et de la gravité du handicap visuel et des conditions de vie du demandeur;

— les cours doivent être donnés par une association ou organisation reconnue par le conseil d'administration du Fonds;

b) modalités d'intervention : 705 F par heure de cours avec un maximum de 100 heures de cours réparties sur 6 mois au maximum.

4. Moyens de communication pour personnes handicapées

4.1. Téléphone pour sourds et fax

4.1.1. Conditions d'intervention :

- a) le demandeur doit avoir subi une laryngectomie ou avoir une diminution auditive moyenne de plus de 70 db à la meilleure oreille suivant l'Indice de Perte Auditive, calculée selon la formule de Fournier;
- b) le trouble doit être attesté par un certificat délivré par un médecin spécialiste ORL ou par le service médico-social du Ministère de la Prévoyance sociale;
- c) les deux interventions — téléphone pour sourds (p.e. type Minitel) et fax — ne peuvent être cumulées avant l'expiration du délai de renouvellement.

4.1.2. Conditions d'intervention :

- a) prix de facture avec intervention maximale de 21 000 F;
- b) le montant cité sous a) est toujours diminué du prix d'un téléphone à clavier usuel, soit 1 799 F;
- c) l'intervention couvre uniquement l'appareil du demandeur et non celui du correspondant;
- d) délai de renouvellement : 5 ans.

4.2. Calculatrices parlantes pour malvoyants

4.2.1. Conditions d'intervention : la nécessité de l'achat de l'appareil en raison de la nature et de la gravité du handicap et des conditions de vie du demandeur doivent justifier l'achat.

4.2.2. Modalités d'intervention : le prix de facture avec une intervention maximale de 22 291 F, laquelle est diminuée du prix d'une calculatrice scientifique usuelle (1 200 F).

4.3. Miniphonateurs

4.3.1. Conditions d'intervention :

a) le demandeur doit accuser une perte auditive de 100 db à la meilleure oreille (moyenne Fletcher) ou de 90 db au moins dans le cas d'enfants de moins de 6 ans, ou souffrir d'un trouble auditif du IIe groupe selon le classement établi par le Bureau International d'Audiophonologie;

b) le trouble doit être attesté par un rapport motivé d'un médecin réadaptateur pour troubles de la parole et de l'ouïe, suivi par un rapport à l'issue d'une période d'essai réussie d'au moins 1 mois. Un rapport d'un audiologue attestant qu'une prothèse auditive usuelle ne saurait relever le seuil de perception au seuil de perception vocale sera également produit;

c) la limite minimum de perte auditive prévue sous a) ne doit pas être atteinte et le rapport d'un audiologue prévu sous b) n'est pas requis pour les enfants souffrant, outre le trouble auditif, d'un autre handicap grave (cécité, retard mental,...)

d) l'appareil doit s'utiliser hors du cadre d'une école d'enseignement spécial, d'un centre de réadaptation ou I.M.P. en régime d'internat.

4.3.2. Modalités d'intervention : 80 % du prix de facture avec un montant d'intervention maximal de 28 800 F (80 % de 36 000 F).

4.4. Appareillage binaural du type Phonic Ear, Oticon et appareils analogues

4.4.1. Conditions d'intervention :

a) le demandeur doit accuser une perte auditive moyenne de 55 db au moins à la meilleure oreille selon l'Indice de Perte Auditive calculée suivant la formule de Fournier;

b) pour les enfants jusqu'à 6 ans, une prescription motivée délivrée par un médecin spécialiste ORL attaché à un centre ou service de réadaptation qui assure la surveillance permanente de l'enfant, est exigée. La nécessité de l'appareil doit ressortir du rapport. Un rapport semestriel est exigé, jusqu'à l'âge de 6 ans, portant sur l'adaptation de l'enfant à l'appareil. Ce rapport est délivré par les mêmes services.

c) pour les enfants et les jeunes de 6 à 21 ans, une prescription motivée est requise, délivrée par un service universitaire ou un médecin spécialiste ORL attaché à un centre ou service de réadaptation agréé par le Fonds; cette prescription doit spécifier les raisons et le but didactique de l'appareil;

d) pour les appareils d'usage familial, les documents suivants doivent être introduits :

— une prescription délivrée par un service universitaire ou un médecin spécialiste ORL attaché à un centre ou service de réadaptation agréé par le Fonds qui assure la surveillance permanente du demandeur, laquelle doit attester la nécessité de l'appareil et donner une description claire de l'appareil le plus indiqué;

— un certificat du médecin prescripteur attestant que l'intéressé ou son milieu familial sont capables d'utiliser correctement l'appareil.

4.4.2. modalités d'intervention : prix de facture avec une intervention maximale de 50 000 F.

5. Accompagnement pédagogique en cas d'études supérieures

5.1. Conditions d'intervention :

5.1.1. Le handicap auditif ou visuel doit justifier l'intervention de l'accompagnement pédagogique.

5.1.2. L'assistance n'est prise en charge qu'en cas d'études supérieures (enseignement universitaire ou enseignement supérieur hors université) et la formation pédagogique de l'équipe d'accompagnement doit être de niveau universitaire.

5.1.3. La décision d'intervention ne peut être prise qu'après un examen psychologique approfondi quant aux facultés de l'intéressé et en symbiose parfaite avec l'université ou l'établissement d'enseignement supérieur qui structure et contrôle l'accompagnement.

5.2. Modalités d'intervention :

5.2.1. Le Fonds ne prend en charge que l'accompagnement pédagogique spécifique dispensé hors des heures scolaires et des heures de cours.

5.2.2. L'intervention se limite à un maximum de 30 heures par semaine et de 30 semaines par an, à 500 F par heure. L'intervention maximale de 450 000 F par an est un maximum absolu couvrant également les frais supplémentaires de l'accompagnement (frais de déplacement etc....).

6. Lits spéciaux

6.1. Conditions d'intervention : sur la base de la facture d'achat, le cas échéant complétée par un certificat d'un médecin spécialiste à la demande du Fonds, les lits spéciaux suivants sont admissibles dans les conditions suivantes :

6.1.1. Lits d'hôpital ordinaires : lorsque le demandeur a besoin d'un lit de ce type pour pouvoir quitter l'hôpital et que ce lit est indispensable pour assurer son intégration sociale en milieu familial.

6.1.2. Lits électriques, hydrauliques et lits à sommiers à lattes qui s'adaptent au profil du corps : uniquement sur prescription complémentaire d'un médecin spécialiste attestant que l'acquisition de cette aide garantit l'intégration sociale du demandeur.

6.2. Modalités d'intervention :

6.2.1. Lit d'hôpital sur roues, réglable manuellement à 2 hauteurs avec ressort et repose-tête incorporé : prise en charge du prix de facture avec intervention maximale de 17 822 F, T.V.A. comprise.

6.2.2. Lit sur roues, réglable en hauteur par pompe hydraulique : prix de facture avec une intervention maximale de 40 203 F, T.V.A. comprise.

6.2.3. Lit sur roues, réglable en hauteur par moteur électrique : prix de facture avec une intervention maximale de 69 808 F, T.V.A. comprise.

6.2.4. Lits spéciaux à sommiers à lattes qui s'adaptent au profil du corps : modèle de base avec dimensions standard : prix de facture avec intervention maximale de 8 513 F, T.V.A. comprise, si seul le repose-tête est réglable en hauteur, ou de 11 586 F, T.V.A. comprise si outre le repose-tête, une autre partie du sommier est réglable en hauteur.

7. Coussins anti-escarres ou peaux de mouton

7.1. Conditions d'intervention : outre la contribution essentielle à l'intégration sociale du demandeur, l'achat doit être motivé par un certificat délivré par un médecin spécialiste quant à la nécessité d'un usage continu et au choix du type de coussin anti-escarres ou de peau de mouton. En principe l'aide s'adresse aux usagers de chaises roulantes mais son usage peut également être justifié par le certificat médical dans le cas de demandeurs souffrant de troubles locomoteurs graves.

7.2. Modalités d'intervention :

7.2.1. Montant : intervention de 75 % dans le prix de facture pour fournitures jusqu'à 13 000 F inclus; en cas de coussins dont le prix dépasse 13 000 F, la tranche excédant 13 000 F est prise en charge à concurrence de 60 %.

7.2.2. L'intervention dans le coût d'une housse ou des housses est exclue et son prix doit, le cas échéant, être déduit du prix de facture.

7.2.3. Délai de renouvellement : pour les fournitures jusqu'à 13 000 F, le délai est fixé à 2 ans; pour les coussins de plus de 13 000 F il est de 4 ans.

8. Lifters (soulève-malades)**8.1. Conditions d'intervention :**

8.1.1. L'achat doit être indispensable en raison de la nature ou de la gravité du handicap et apporter une contribution essentielle à l'intégration sociale du demandeur. La nécessité pour cause du handicap doit être constatée par un médecin qui prescrit également le type de lifter.

8.1.2. La prise en charge d'un soulève-malades électrique requiert également un certificat d'un médecin spécialiste qui atteste de manière motivée que les autres types de lifters ne peuvent convenir dans le cas spécifique du demandeur.

8.2. Modalités d'intervention : prix de facture avec les interventions maximales suivantes (T.V.A. comprise) selon le modèle :

8.2.1. Lifters dont le mouvement est effectué au moyen d'une pompe hydraulique :

a) mobiles sur roulettes : 36 977 F;

b) fixes, plaque de fixation comprise : 31 173 F;

c) lifter pour bain, siège spécial y compris : 44 754 F.

8.2.2. Lifters mécaniques dont le mouvement est effectué au moyen d'une vis sans fin, mobiles et fixes : 32 090 F.

8.2.3. Lifters statiques (pas de mouvement, la personne handicapée doit se soulever elle-même) :

a) sur pied : 6 488 F;

b) adapté au lit : 3 518 F.

8.2.4. Lifters électriques :

a) monolift sur roulettes : 106 106 F.

b) handi-move mobile sur roulettes : 106 106 F.

8.2.5. Lifter pour bain actionné par pression hydraulique ou de l'air.

9. Sièges de toilette ou de W.C.

9.1. Conditions d'intervention : l'achat doit être justifié en raison de la nature et de la gravité du handicap et apporter une contribution essentielle à l'intégration sociale du demandeur.

9.2. Modalités d'intervention : prix de facture avec les interventions maximales suivantes (T.V.A. comprise) selon le type de siège de toilette :

9.2.1. Sans roulettes : usuel (4 103 F) ou réglable en hauteur (5 398 F).

9.2.2. Avec roulettes : 9 115 F.

9.2.3. pour voitures : 4 518 F.

10. Sièges de douche**10.1. Conditions d'intervention :**

10.1.1. L'achat de l'appareil doit être justifié en raison de la nature et de la gravité du handicap, des conditions de vie du demandeur et de la contribution essentielle que l'aide apporte à l'intégration sociale du demandeur.

10.1.2. Une prescription d'un médecin spécialiste doit stipuler qu'un simple siège de douche (tabouret sur quatre pieds, siège monté sur charnière et fixé au mur) ne suffit pas dans le cas spécifique du demandeur.

10.2 Modalités d'intervention : prix de facture avec interventions maximales suivantes (T.V.A. comprise) selon le type de siège de douche :

10.2.1. Siège de douche spécial muni d'un dossier d'accoudoirs amovibles : 6 068 F.

10.2.2. Chaise roulante de douche munie de quatre petites roues pivotantes : 11 509 F.

10.2.3. Chaise roulante de douche munie de quatre petites roues pivotantes et un dispositif pour accès au W.C. : 12 742 F.

11. Matériel pour incontinents (ouates cellulaires et culottes en plastique ou langes jetables)

11.1. Conditions d'intervention :

11.1.1. Le dossier doit mentionner que le demandeur souffre d'incontinence urinaire ou fécale suite à des lésions neurologiques médullaires ou de lésions congénitales ou acquises du bas appareil urinaire ou de l'appareil intestinal ou que son handicap est dû à un retard de développement psychomoteur ou mental.

11.1.2. L'aide doit contribuer à l'intégration sociale du demandeur.

11.1.3. Pour les personnes handicapées admises dans une école d'enseignement spécial ou dans un IMP, la prestation n'est prise en charge que pendant les périodes de vacances et de congés.

11.2. Modalités d'intervention :

11.2.1. L'intervention ne couvre que les ouates cellulaires, les culottes plastiques et les langes jetables; les onguents et les poudres sont exclus.

11.2.2. L'intervention couvre le prix de facture avec un montant maximal annuel de 27 450 F.

11.2.3. Pour les personnes handicapées admises dans une école d'enseignement spécial ou dans un IMP cette intervention maximale annuelle est réduite à respectivement 13 752 F (en externat ou en semi-internat) et jusqu'à 6 826 F (en internat).

Vu pour être annexé à l'arrêté de l'Exécutif flamand fixant les critères, les modalités et les montants des interventions d'assistance matérielle individuelle à l'intégration sociale des personnes handicapées.

Le Président de l'Exécutif flamand,

L. VAN DEN BRANDE

Le Ministre communautaire des Finances et du Budget,
des Etablissements de Santé, de l'Aide sociale et de la Famille,
Mme W. DEMEESTER-DEMEYER

N. 92 — 2499

[S-C — 36023]

31 JULI 1992. — Besluit van de Vlaamse Executieve tot bepaling van de aanwendingspercentages in het gewoon kleuter- en lager onderwijs

De Vlaamse Executieve,

Gelet op de wetten op het lager onderwijs, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 20 augustus 1957, gewijzigd bij de wetten van 17 maart 1958, 29 mei 1959, 30 juli 1963, 21 maart 1964, 1 juli 1964, 25 februari 1965, 8 april 1965, 18 januari 1966, 29 augustus 1966, 18 april 1967, 20 februari 1970, 6 juli 1970, 19 juli 1971, 14 juli 1975, 20 februari 1978, 20 januari 1981, 23 juli 1982 en 29 juni 1983 en het decreet van 31 juli 1990;

Gelet op de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, gewijzigd bij de wetten van 29 juli 1961, 27 juni 1962, 17 maart 1965, 20 februari 1970, 2 juni 1970, 6 juli 1970, 25 mei 1971, 26 mei 1972, 11 juli 1973, 17 januari 1974, 10 december 1974, 14 juli 1975, 1 augustus 1977, 20 februari 1978, 5 augustus 1978, 9 april 1980, 18 september 1981, de koninklijke besluiten nr. 47 van 10 juni 1982 en nr. 154 van 30 decemper 1982 en de wet van 29 juni 1983, de koninklijke besluiten nr. 411 van 25 april 1986 en nr. 413 van 29 april 1986, de wet van 4 augustus 1986, het koninklijk besluit nr. 438 van 11 augustus 1986, het koninklijk besluit nr. 447 van 20 augustus 1986, het koninklijk besluit nr. 456 van 10 september 1986, het koninklijk besluit nr. 459 van 10 september 1986, het koninklijk besluit nr. 462 van 17 september 1986, het koninklijk besluit nr. 468 van 9 oktober 1986 en het koninklijk besluit nr. 505 van 31 december 1986, de wet van 30 juli 1987, de wet van 1 augustus 1988 en de decreten van 5 juli 1989, 20 december 1989 en 31 juli 1990, 27 maart 1991, 17 juli 1991, de wet van 20 juli 1991 en het decreet van 23 oktober 1991;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 juni 1991 betreffende de organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket, inzonderheid op artikel 26, zoals gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 30 juli 1992;

Gelet op het protocol van 24 juni 1992 houdende conclusies van de onderhandelingen die gevoerd werden in de schoot van het Gemeenschappelijk Comité voor alle overhedsdiensten;

Gelet op het akkoord van de Gemeenschapsminister bevoegd voor begroting, gegeven op 18 mei 1992;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 4 juli 1989;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat de aanwendingspercentages voor het schooljaar 1992-1993, bij toepassing van artikel 26 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 juni 1991, vóór 1 juni moeten zijn bepaald;

Op voorstel van de Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken;

Na beraadslaging,

Besluit :

Artikel 1. § 1. In uitvoering van artikel 26 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 juni 1991 betreffende de organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket, zoals gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 juli 1992, worden de aanwendingspercentages voor het schooljaar 1992-1993 vastgesteld op :

— 99,375 % voor het lestijdenpakket in het gewoon kleuteronderwijs;